

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det er min opfattelse, at dette serviceniveau for postgiroens ekspeditionstid af kunderne opfattes som tilfredsstillende.

Det, der gør, at ekspeditionstiden i visse tilfælde kan være længere, er, at målsætningen – som nævnt i min besvarelse af det førnævnte spørgsmål – i visse perioder ikke kan opfyldes hundrede procent.

Disse perioder koncentrerer sig især om de »store« spidsbelastningsperioder ved kvartalsskifter.

Til illustration af spidsbelastningsproblematikken kan jeg eksempelvis fremkomme med følgende tal for antallet af giroindbetalingskort, der indgik i postgirokontoret de enkelte dage i perioden omkring den 1. april 1979:

Mandag	d. 26.	marts	402.100
tirsdag	d. 27.	marts	382.200
onsdag	d. 28.	marts	336.850
torsdag	d. 29.	marts	404.500
fredag	d. 30.	marts	679.300
mandag	d. 2.	april	1.573.200
tirsdag	d. 3.	april	1.450.400
onsdag	d. 4.	april	965.800
torsdag	d. 5.	april	725.450
fredag	d. 6.	april	728.900

Af tallene fremgår, at der er en meget stor koncentration af indbetalinger omkring et månedsskifte (kvartalsskifte). Dette stiller meget store krav til produktionsapparatet ikke alene i postgirokontoret, men også ved posthusene.

Postgirokontoret anvender i blanketbehandlingen EDB i meget stor udstrækning. Dette er en nødvendighed for at klare ekspeditionen af de store daglige mængder, men ligesom andre steder, hvor der anvendes EDB, kan der i tilfælde af maskinstop hurtigt opstå forsinkelser.

Postvæsenet søger løbende at løse de beskrevne kvalitetsproblemer omkring den manglende opfyldelse af serviceniveauets målsætning ved at ændre og rationalisere de manuelle og maskinelle arbejdsrutiner, hvilket allerede har givet sig udslag i en mere stabil afvikling af produktionen i postgirokontoret i forhold til for et par år siden

Endvidere kan jeg oplyse, at postvæsenet i de kommende år udvider produktionskapaciteten ved en udskiftning af de centrale EDB-anlæg.

Gennem min løbende kontakt med post- og telegrafvæsenets ledelse er det i øvrigt min opfattelse, at der til stadighed udfoldes store bestræbelser på at opnå stabilitet og forbedringer i postgiroens ydelser til gavn for kunderne.

Til *udenrigsministeren* (27/6 79) af:

Ib Nørlund (DKP):

»Vil ministeren tage skridt til at forhindre USA i at tiltage sig suverænitetsrettigheder over flyvepladsen i Sdr. Strømfjord til skade for dansk lufttrafik?«

(Spm. nr. 1127).

Begrundelse.

I Ekstra Bladet fra 27. juni beskrives et tilfælde, hvor amerikanske myndigheder i Sdr. Strømfjord har udøvet sådanne rettigheder ved at nægte et SAS-fly landingstilladelse. Dette forekommer ifølge artiklen jævnlige. Uanset berettigelsen af denne afgørelse i det foreliggende tilfælde bør udenrigsministeren få fastslået, at Danmark ikke på Grønlands vegne kan uddelegere suverænitetsrettigheder til fremmede stater.

Besvarelse (5/7 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Flyvepladsen i Sdr. Strømfjord udgør som bekendt en del af det dansk-amerikanske forsvarsområde Sdr. Strømfjord. Den amerikanske tilstedeværelse i dette område er reguleret ved overenskomsten mellem Danmark og USA af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland, hvortil rigsdagen den 8. juni 1951 meddelte sit samtykke.

I medfør af artikel II i den nævnte overenskomst har USA »uden indskrænkning i Kongeriget Danmarks suverænitet« fået tillagt ansvaret for bl.a. »at kontrollere landinger, starter, opankringer, fortøjninger, bevægelser og operationer, som foretages af skibe, luftfartøjer samt andre fartøjer og køretøjer, under tilbørlig hensyntagen til de forpligtelser, der påhviler Kongeriget Danmarks regering på sø- og luftfartens område.